

Cum să Devenim o Comoară a Dharmei în Viață

Astfel, vorbim despre calea prin care te poți elibera de toate cele trei dependențe, cum este mânia, atașamentul, obscurarea și așa mai departe.

Astfel, cum să fim capabili să atingem starea în care ne putem relaxa în propria natură a ceea ce suntem cu adevărat; în loc să căutam distracții care să ne distragă de la ceea ce este esențial.

Motivul pentru care oamenii bârfesc sau se implică în vorbărie sau se implică în orice fel de indulgență este pentru că nimic nu le dă un simț al păcii. Și, astfel, cred că aceste lucruri le dau un simț al păcii, este o formă de evadare. Și, astfel, ne îndreptăm către tot felul de activități care să ne facă să ne simțim bine. Însă nici unele nu ne vor fi de ajutor, pentru că toate sunt bazate pe suferința altor persoane. Bârfind faci acest lucru pe socoteala altor oameni, fiind competitiv, creezi, totodată, scenariul câștigului și al pierderii. S-ar putea să câștigi, însă vei genera resentimente. Dacă câștigi, de fapt pierzi; ceea ce căutam este scenariul câștig – câștig în sensul non-activității. Non-interferența; să permitem lucrurilor să curgă conform naturii lor.

În momentul de față în lume, datorită avansării tehnologiei, iar această tehnologie este produsul minții conceptuale, încercăm să controlăm modalitatea în care pescuim, felul în care folosim combustibilul, încercăm să controlăm modalitatea în care să facem un lucru sau altul, și toate acestea fără să luăm în considerare natura a ceea ce sunt cu adevărat.

În orasul nostru și în Anglia, pentru persoanele tinere în timpul perioadei de iarnă să iasă în oraș în haine de vară e normal și au descoperit că, cu cât-mergi mai spre nord, cu atât mai scurtă este fusta pe timpul iernii, de ce este acesta cazul, este oare pentru că aceștia sunt mai rezistenți? Nu este așa, sunt cazuri de pneumonie foarte grave, oameni care suferă de răceală, însă tinerii de aici sunt fixați pe ideea de a arăta bine, de a arăta cool, de a fi la modă, ceea ce înseamnă că poartă numărul minim de haine, în mod special în cazul fetelor. Cine a început acest lucru, cine știe, însă, a fost așa înainte, nu. Ca fenomen se întâmplă de câțiva ani; orice ar fi, așa este acum. Însă atunci când nu respecti temperatura și iesi în oraș cu haine de acest fel, bine înțeles că vei răci, -cu siguranță.

Ne implicăm în tot felul de distracții pentru a găsi un scop în viață. Și de cele mai multe ori scopul este de a primi atenție. Suntem atât de nesiguri, avem nevoie de atenție. Si să primești atenție înseamnă să arăți că știi ceva ce alți oameni nu știu. Să fim obsedați cu cunoaștere, și să folosim cunoașterea ca punct de dezbateră, pe post de discuție cu alții, să arătăm *"știi acest lucru pe care tu nu îl știi"*.

Și bârfa este, de asemenea, *"Știi ceva ce tu nu știi. Vrei să auzi despre acest lucru?"* Sau că oamenii fac greșeli, *"Uite, cineva a făcut o greșală. Uită-te la asta, uită-te la asta."*

Astfel, unul din primele lucruri pe care învățătura ne sfătuiește este: nu vorbi despre corectitudinea sau lipsa ei în cazul acțiunilor oamenilor. Nu e corect, nu e greșit: dacă te focusezi pe ceva ca fiind corect, te vei concentra și pe un alt lucru ca fiind greșit. Acestea vin împreună, astfel nu te concentra pe acest lucru, *"El face acest lucru"*, da, așa este.

Uite, un simplu răspuns pentru tine - *"De ce face el lucrurile în felul ăsta?"* Așa este. De ce fuge șoarecele de pisică - *"așa este"*; de ce aleargă pisica șoarecele? Așa este.

Așa cum câteodată oamenii greșesc; se întorc și vor să îl muște pe cel care are dreptate. Ei se înșeală și apoi se întorc și spun că tu greșești. De ce? Așa este. De ce se întâmplă că tu muncești din greu și altcineva nu muncește din greu și tu esti concediat, iar el nu este? Așa stau lucrurile.

De ce este așa? Asta este karma. Nu poate fi examinată, nu poate fi explicată în termeni logici. De ce? Pentru că așa este.

Așa cum fata asta a venit să îl vadă pe Sfinția Sa, și a fost surprinsă să vadă că Sfinția Sa nu era foarte înalt, "Sfinția Ta, sunteți foarte scund". Sfinția Sa a spus "Da, sunt așa, acum mergi și stai jos." Deci de ce este așa? Pentru că așa este, acum mergi și liniștește-ti mintea. De ce? Așa este.

Un bărbat a ajuns la mănăstire. Maestrul l-a întrebat, "De unde ești?" "Vin din acest loc" "Ești aici pentru prima oară?" "Da" "Te rog, mergi să bei niște ceai."

Un al doilea bărbat intră. "De unde ești?" "Sunt din acest loc." "Ai mai fost la mănăstirea noastră înainte?" "Da, am mai fost aici înainte." "Te rog, mergi să bei niște ceai."

Acum însoțitorul Maestrului a spus, "Hmm? De ce le oferă maestrul același răspuns celor două persoane? Unul pentru prima oară aici. Unul a mai fost aici înainte. Și răspunsul pentru ei este să meargă și să bea niște ceai. Astfel, l-a întrebat pe Maestru, "De ce ai făcut acest lucru?" Iar Maestrul i-a spus, "Mergi și tu și bea niște ceai."

Acesta este un caz foarte faimos din trecut care a fost documentat pentru a le reaminti oamenilor că așa este. Și să bei ceai se referă la a-ți liniști mintea, astfel în loc să vorbești despre aceste lucruri, bea o ceașcă de ceai.

Oamenii bârfesc. Una din cele mai bune modalități de a opri oamenii din a bârfi este să vorbești despre un lucru pe care îl fac. Oamenilor le place să vorbească despre ei înșiși. Dacă le oferi opțiunea să vorbească despre ei înșiși sau despre alții, ei vor preferă să vorbească despre ei înșiși. Motivul pentru care vorbesc despre alți oameni este pentru că nu au șansa să vorbească despre ei înșiși. Astfel, îndreptându-le atenția către lucruri de care sunt interesați, ei nu vor bârfi.

Așa cum oamenilor care nu au nici un țel; oferă-le activități, oferă-le ceva de făcut. Astfel, nu deveni obsedat în a specula sau a judeca oamenii dacă au dreptate sau se înșeală.

Dacă te menajezi pe tine, iar cu alții te porți cu asprime acest lucru va fi un caz de suferință severă în viitor. Un adevărat practicant al Dharmei Buddhiste trebuie să atingă o stare de a nu vorbi, de a nu discuta despre greșelile altor oameni. Atunci când nu te poți abține de la a vorbi despre greșelile altor oameni, și nu este în sarcina ta să faci acest lucru.... ca Profesor, este slujba ta să faci acest lucru, trebuie să le arăți greșelile... tu nu ești Profesor. Dacă nu ești profesor, atunci nu este slujba ta să faci acest lucru. Atunci, de ce să faci acest lucru.

Cât de des nu ați ajuns la concluzii pripite, cu privire la ceea ce voi considerați a fi corect sau greșit, bazat pe valori morale prefăcute. Prefăcute se referă la faptul că voi nu le aplicați, nici măcar nu urmați aceste valori. Astfel, dacă nu sunteți profesorul persoanei în cauză, nu este slujba voastră să corectați persoana respectivă, s-ar putea să vă fie coleg, s-ar putea să fie un student coleg, orice ar

face ei, nu este responsabilitatea voastră să le spuneți că se înșeală. Puteți să le oferiți un sfat în care le spuneți că Maestrul vostru nu recomandă să facă un anumit lucru, însă cu siguranță nu discutați acest lucru pe la spatele persoanei respective. Să faceți acest lucru demonstrează o conduită morală care lasă de dorit, practica voastră trebuie să se îmbunătățească; integritatea voastră, demnitatea voastră, înțelegerea voastră cu privire la Dharma are nevoie de îmbunătățiri masive.

De asemenea, atunci când o persoană a făcut o anumită greșeală, s-a purtat urât, orice lucru ar fi acela, nu propagați acel lucru, nu împrăștiți zvonul. Să faceți acest lucru vă va cauza numai probleme proprii voastre conduite morale. Vă va epuiza meritul acumulat în trecut. Vă va distruge caracterul. Atunci când vorbiți în acest fel despre alții, nimeni nu va avea încredere în voi. Nu aveți nici măcar un singur beneficiu în urma unui asemenea comportament. Astfel trebuie să fiți atenți la cuvintele voastre, să fiți atenți la acțiunile voastre, să fiți atenți la mintea voastră. Cele trei porți: corpul, vorbirea și mintea. Chiar dacă greșelile lor sunt autentice, nu le răspândiți. Se întâmplă; sunteți conștienți de acest lucru; trebuie să aveți compasiune și nu să folosiți acea oportunitate pentru a cauza mai multe probleme.

În zilele noastre, în filme, la televizor sau pe stradă, să folosești profanități ca expresii verbale a devenit un lucru comun; să te enervezi imediat, să vrei să înjuri și să creezi conflicte pentru alții prin intermediul cuvintelor a devenit un lucru comun, și acest lucru în general nu îi face pe oameni să se simtă confortabil.

Dacă este un lucru care nu vrei să ți se întâmple și ție, este cel mai bine să nu îl aplici altora. Dacă nu îți place să ți se întâmple ție, atunci de ce să îl faci altora. Este atât de simplu. Schimbă rolurile. Nimănui nu îi place să fie tratat cu lipsă de respect verbală. Să faci acest lucru îți dăunează și tie, îți aduce componente contaminate în minte.

Aceasta este propria mea observație, propria mea experiență; de-a lungul anilor am fost în multe locuri. Am fost în locuri unde oamenii se știe ca utilizează vulgarități; le folosesc fără să gândească. De cele mai multe ori nu le aud. Aceiași oameni în prezența mea, alții spun că atunci când sunt cu mine nu folosesc același limbaj. S-ar putea să îl folosească în alte părți; însă cu mine nu îl folosesc. De ce? Totul depinde; dacă ai negativități, scoți la iveală negativitățile din ceilalți.

Dacă nu ai negativități, poți scoate la iveală partea lor mai bună; dacă scoți la iveală partea lor mai bună ca a unui Buddha, Buddha nu înjură. Nu este nevoie. Dacă scoți la iveală diavolul, diavolul va face acest lucru; scoți la iveală partea cea mai rea, așa se vor comporta; dacă scoți partea cea mai bună, nu există motive să se poarte urât.

Acestea sunt în mod normal cuvinte care denotă frustrarea. Dacă înțelegi limba, de ce trebuie să recurgi la astfel de cuvinte? Nu sunt o bună reflexie asupra ta.

Următorul lucru se referă la a evita fixația cu privire la lăcomie, la zgârcenie. Să-ți smulgi părul de pe corp, în beneficiul lumii; eu nu fac așa ceva, nu eu. Asta demonstrează cât de zgârcit ești.

Atunci când ești în postura de a-i ajuta pe alții și nu ești capabil să faci acest lucru, asta demonstrează că nu ai mintea corectă a dăruirii.

Dacă nu îi ajuți pe alții atunci când poți să îi ajuți, nu ai acea bucurie în a dăruii, bucuria dăruirii, bucuria că faci ceea ce trebuie, ne dorind să creezi acea conexiune karmică cu alții, pentru că asta

este de fapt, e o conexiune karmică. Când faci acest lucru crezi o conexiune karmică. Astăzi hrănesc un câine, în viitor atunci când acel câine se renaște ca om îi pot preda Învățătura.

Ceea ce nu oferi, nu vei primi înapoi. Ajutând oameni mai puțin norocoși, crezi acea conexiune karmică. În momentul de față s-ar putea să oferi de mâncare, să oferi îmbrăcăminte, în viitor poți oferi Învățătura, dacă știi cum să Predai. Însă tu nu știi cum să Predai, iar acest lucru se întâmplă pentru că nu știi cum să practici. Prima oara practica, apoi când ai acea înțelegere și ai experiența actuală a aceluia lucru apoi să o împărtășești cu alții e foarte bine.

Atunci când ai, este bine să ai. Atunci când este momentul să dăruiești, trebuie, de asemenea, să știi când să dăruiești.

Aceasta este atitudinea pe care o urmez. Nu pot spune că este atitudinea mea, însă este atitudinea Maeștrilor mei, este atitudinea lui Buddha. Atunci când oamenii veneau la Buddha, înainte de a deveni Buddha Shakyamuni, și îi cereau fiul, *"Pot să îți iau fiul?"* Bineînțeles că fiul trebuie să meargă; dacă fiul nu vrea să meargă, atunci nu poți face nimic cu privire la acest lucru, însă fiul era un fiu bun, *"dacă tatăl meu mă dă, OK, voi urma"* *"vreau să îmi dai soția ta"* *"Ok, ia-o pe soția mea"* *"Soția de asemenea fericita, "Ok, soțul meu mi-a spus să merg cu el, voi merge cu el."* Apoi a spus, *"Dă-mi ochii tăi"* *"Uite ochii mei"*. Persoana care a cerut toate acestea este Indra, zeul celui de-al Treizeci și treilea Rai, conducătorul celui de-al Treizeci și treilea Rai.

Indra și celelalte treizeci și trei sunt, de asemenea, femei, care au lucrat împreună să ajute călătorii: au construit poduri, au construit colibe în care să se odihnească, le-au oferit de mâncare, le-au oferit cele necesare, au ajutat oamenii; întreaga lor viață au practicat în acest fel, iar atunci când au trecut în neființă s-au renăscut ca zei în cel de-al Treizeci și treilea Rai; astfel pentru a te renaște ca zeu trebuie să practici generozitatea. Și tu vrei să devii un Buddha, iar eu îți spun, *"Un fir de păr"*, iar tu spui, *"Nu cred"*. Atunci cum se va întâmpla acest lucru.

Astfel, în ceea ce privește practica celor Șase Perfecțiuni, Paramitas (corabia care te poate transporta pe celalalt țărm, care este departe de oceanul samsarei, oceanul suferinței, oceanul renașterii).

Prima practică este perfecțiunea dăruirii.

Primul nivel al dăruirii este cel material. Însă și mai mult merit are dăruirea Dharmeri, iar cel mai înalt nivel al dăruirii este dăruirea curajului. Ce este curajul? Atunci când ai certitudine totală. Certitudine totală înseamnă nu numai să primești Dharma, însă, de fapt, să atingi realizarea practicii Dharma. Aceasta este cea mai înaltă formă de dăruire.

Astfel, dacă esti zgârcit și nu îți dorești să ajuți oamenii, chiar și dacă ai, nu dăruiești, și atunci când ai șansa să dăruiești, dăruiești, însă fără bucurie; numai atunci când nu ai probleme să dăruiești, numai atunci poți să primești. Culegi ceea ce ai semănat. Dacă nu plantezi, nu vei primi. Ceea ce nu investești, nu vei primi înapoi.

Dacă îți dorești ca, corpul și mintea ta să fie stabile, să fie libere de orice neliniște....Dacă esti obsedat cu faptul că oamenii te deranjează, tot timpul obsedat cu faptul că faci greșeli, acest lucru se întâmplă pentru ca esti obsedat cu "Eul", obsedat cu propriile tale fixații.

Pentru a atinge stabilitatea, pentru a atinge starea în care te poți relaxa în natura ta reală, atunci aceste patru fraze care provin dintr-una din Sutre, sunt foarte importante.

Nu vorbi despre greșelile altor persoane.

Nu vorbi despre păcatele altor oameni.

Nu folosi cuvinte vulgare sau cuvinte de mânie.

Nu practica zgârcenia, egoismul.

Aceasta este practica Dharmei.